

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางจิตสังคมของผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังก่อนและหลังการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์และการปรับตัวทางจิตสังคมของผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระหว่างกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์กับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังที่ได้รับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลกระบี่จำนวน 40 คน จัดเข้ากลุ่มควบคุม 20 คนและกลุ่มทดลอง 20 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในอายุ เพศ สถานภาพสมรสและระยะเวลาของการเป็นโรคไตวายเรื้อรัง กลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติและกลุ่มทดลองได้รับการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโปรแกรมการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและประยุกต์ใช้แนวคิดการปรับตัวที่ใช้ทฤษฎีความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของ Mishel (1988) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามการปรับตัวทางจิตสังคมต่อภาวะการเจ็บป่วย ซึ่งพัฒนาขึ้นจากแบบวัดการปรับตัวของ Derogatis (1986) และได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน หาค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคของแบบสอบถามการปรับตัวทางจิตสังคมต่อภาวะการเจ็บป่วยได้ค่าเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบที (Paired t-test และ Independent t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์มีการปรับตัวทางจิตสังคมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลด้านสุขภาพร่วมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์มีการปรับตัวทางจิตสังคมหลังการทดลองสูงกว่าผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this quasi-experimental research was to study the effect of providing health information combined with emotional support on psychosocial adjustment in patients with chronic kidney disease. The sample consisted of 40 chronic kidney disease adult patients at an out-patient department in Krabi Hospital. Participants were selected into an experimental group and a control group. The groups were similar in age, gender, marital status, and duration of being ill with chronic kidney disease. The experimental group received providing health information combined with emotional support, while the control group received conventional care. The research instruments were providing health information combined with emotional support program based on Uncertainty Theory (Mishel, 1988). Instruments used were a demographic data form and the Psychosocial Adjustment to Illness Scale: PAIS. The instruments were tested for content validity by 7 experts. The reliability of the Psychosocial Adjustment to Illness Scale was .91. The data were analyzed by using mean, percentage, standard deviation and t-test statistic (Paired t-test and Independent t-test).

Results were as follows :

1. The psychosocial adjustment of chronic kidney disease patients received providing health information combined with emotional support at posttest was significantly higher than that of pretest at the .05 level.
2. The psychosocial adjustment of chronic kidney disease patients received providing health information combined with emotional support at posttest was significantly higher than those who received a conventional care at the .05 level.